

[Ellen Poulsen.]

folk, som virkelig kan vurdere, om en speciel uddannelse er nødvendig, og hvad den særlig skal gå ud på.

Samtidig vil man altså gøre disse kursus mere tillokkende ved at betale deltagerne 80 pct. af den løn, de kunne have opnået i samme tid som husmoderafløserne. Hvis man nu på forhånd vidste, at dette ville hjælpe gevaldigt, var alt såre godt, men jeg tror bare ikke på, at det fører til de ønskede resultater, heller ikke selv om man indfører forskel i de refusionsberettigede lønninger for dem, som ikke er uddannet, og de uddannede samt endelig for de tilsynsførende.

Om uddannelse er nødvendig, er selvfølgelig et stort spørgsmål, for hvad skal denne uddannelse gå ud på? Det er jo ikke meningen, at man på kurserne skal lære kvinderne speciel husførelse, for det må de kunne i forvejen, ellers er de ikke egnede som husmoderafløserne. For mig at se er det sådan, at det, de her specielt må lære noget om, for det første er diskretion og dernæst, hvordan man straks kan danne sig et overblik over den økonomiske situation i det hjem, man kommer ind i, sådan at man kan tilpasse sig og forstå at arbejde i de 14 dage — eller hvor længe det nu er, en husmoderafløser skal være i et hjem — sådan at man helt kan varetage hjemmets tarv; ellers kan resultaterne nok blive noget problematiske.

Endelig tror jeg også, at man skal være en lille smule forsigtig med at anlægge helt de samme synspunkter, når det gælder på den ene side København og de helt store provinsbyer og på den anden side de mindre provinsbyer og landdistrikterne. For nok talte det ærede medlem fru Viola Nørlov om disse kommuner, der endnu ikke havde obligatorisk husmoderafløsning, og sagde, at de ville spare, og at de kviede sig ved at betale, men jeg er nu ikke så helt sikker på, at denne noget overfladiske bedømmelse helt holder stik. Jeg kan fortælle, at jeg for få dage siden var til stede

i en større forsamling af husmødre netop fra et mindre landsogn, og det viste sig, at de havde klaret disse problemer på en særdeles god måde og absolut ikke ønskede at få en ændring, sådan at man nu skulle tvinges til en speciel uddannelse. Jeg tror ikke, at man helt kan slå sig til tåls med statistik og tal, for det praktiske liv har nu på mange områder medført ordninger, som er særdeles velegnede lokalt set.

Jeg vil absolut ikke modsætte mig en uddannelse, men der er bare en ting, jeg ikke helt forstår. Nu er man gået ned til 125 timer. Hvorfor kan man så ikke lave denne uddannelse med det specielle, som man regner med man skal have frem her, som aftenkursus? I dag uddanner vi vore sygehjælpere til hospitalerne på aftenkursus; de får op til 100 timers uddannelse og går efter denne uddannelse ind til en meget vigtig opgave, hvor de skal aflaste de fuldt uddannede sygeplejersker på vore hospitaler. Det går ganske udmærket, og der er stor tilslutning til disse kurser, der er obligatoriske for dem, der vil ind på hospitalerne. Det kan gøres på aftenkursus, og så får disse kvinder mulighed for at blive hjemme og passe deres arbejde, og de kan altså også tjene deres løn ved siden af.

Jeg kan ikke se, hvorfor man, når man nu er kommet ned på et så lille timetal, så ikke griber til en praktisk ordning, som har vist sig at fungere ganske glimrende med hensyn til sygehjælperne. Jeg tror, at det ville gøre meget mere gavn, og at det måske ville være en vej ud; for at der er behov for huslig hjælp, ved vi alle, idet mangfoldige husmødre i dette land i dag har tredobbelt erhverv. For det første et udeerhverv, som stiller store krav til kvindens kræfter, uden hvervne som moder og som husmoder. Der er ikke noget at sige til, at der er mange kvinder, som har dårlige nerver eller segner under byrderne, når de så samtidig har presserende økonomiske problemer hængende over hovedet og ved, at det kan gå